ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н Y. BOT
представено на 27 януари 2011 година[1]

1. Предмет на настоящата жалба са разпоредбите, приложими при изчисляването на антидъмпингови мита в случай на внос на съответния продукт от държава без пазарна икономика.

2. Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета[2] оправомощава Европейската комисия и Съвета на Европейския съюз да налагат парични санкции на предприятия, осъществяващи дъмпингов внос в Европейската общност, т.е. пускането в продажба на цена, по-ниска от тази, на която съответният продукт се продава на вътрешния за предприятията пазар.

3. По силата на основния регламент тази практика може да бъде санкционирана само при наличие на следните две условия, а именно, първо — съответният продукт да се продава в Общността на цена, по-ниска от неговата т.нар. „нормална“ стойност, и второ — тази практика да причинява вреда на Общността.

4. Следователно проверката на първото условие изисква да се сравни цената, на която съответният продукт се пуска в продажба в Общността, т.е. експортната цена, с неговата нормална стойност. Това сравнение налага предварително да се определи всяка от тези величини. Основният регламент определя критериите, които следва да се използват при тези изчисления.

5. Нормалната стойност отговаря по принцип на цената, на която съответният продукт се пуска в продажба в държавата износител. Когато обаче тази цена не може да се установи или да се използва, тъй като предприятието не продава съответния продукт в собствената си държава или в тази държава няма пазарна икономика, основният регламент предвижда други критерии, сред които на последно място е посочена подлежащата на плащане цена в Общността за сходен продукт, изчислена с добавяне на приемлив марж на печалба.

6. Освен това основният регламент задължава да се направи обективно сравнение на експортната цена и нормалната стойност, т.е. сравнение на едно и също ниво на търговията.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — Регламент от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), съответно изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171, наричан по-нататък „основният регламент“).

7. Спорът по настоящото дело е дали това условие е спазено.

8. В Регламент (ЕО) № 1136/2006 [3], окончателен регламент, с който се определя антидъмпинговото мито, дължимо от Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (наричано по-нататък „жалбоподател“), Съветът приема, че при липсата на други подходящи данни нормалната стойност на съответния продукт трябва да се определи въз основа на данните, съдържащи се в жалбата и получени от предприятията в Общността. Поради това той определя тази нормална стойност въз основа на разходите за производство, на общите и административни разходи на предприятия от Общността, като включва разумна печалба.

9. При изчислението обаче той приспада частта, съответстваща на разходите за пряка реализация, тъй като жалбоподателят продава цялата си продукция както в държавата, в която е установен, така и за износ, с посредничеството на „свързани дружества“, т.е. на дружества, в които той е или които са негов основен акционер.

10. Що се отнася до експортната цена, тя се определя въз основа на продажната цена на продукта на пазара в Общността, прилагана от свързаните дружества. За да се сравнят обаче експортната цена и нормалната стойност на едно и също ниво на търговия, т.е. нивото, на което продуктът напуска производствената верига на жалбоподателя, Съветът коригира посочената цена, като приспада процент, съответстващ на разходите за реализация и на печалбата на свързаните дружества.

11. В Решение от 23 септември 2009 г. по дело Dongguan Nanzha Leco Stationery/Съвет [4] Първоинстанционният съд на Европейските общности [понастоящем Общият съд] отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу окончателния регламент. Той приема по-специално, че приложената от Съвета корекция на експортната цена е съобразена с основния регламент.

12. Тази преценка се оспорва в настоящото производство по обжалване. Жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че нормалната стойност съответства на стойността на нивото, на което продуктите напускат производствената верига. Според жалбоподателя в съответствие с основния регламент тази нормална стойност трябва непременно да отговаря на цената, на която продуктът би бил пуснат в продажба на неговия вътрешен пазар, ако там имаше пазарна икономика.

13. Според жалбоподателя от това следва, че нормалната стойност и експортната цена трябва да се съпоставят на нивото, на което продуктът се продава за първи

3 — Регламент от 24 юли 2006 година относно налагането на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временно мито, наложено върху вноса на механизми с дъгов лост с произход от Китайска народна република (ОВ L 205, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 47, стр. 89, наричан по-нататък „окончателният регламент“).

4 — T-296/06, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“.

път на независим оператор, т.е. на нивото на продажбата от последното свързано предприятие.

14. Поради това жалбоподателят прави извода, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото и като приема, че корекцията на експортната цена, чиято цел е да се приспаднат разходите за продажба на пазара в Общността, е в съответствие с разпоредбите на основния регламент, които предвиждат задължението да се извърши обективно сравнение.

15. В настоящото заключение ще изложа съображенията, поради които според мен жалбата на жалбоподателя трябва да се отхвърли като неоснователна.

I — Правна и фактическа обстановка

16. Ще посоча, че жалбата на жалбоподателя няма за цел да оспори преценката на Общия съд, че нормалната стойност е изчислена в съответствие с разпоредбите на основния регламент. В жалбата си жалбоподателят се ограничава с твърдението, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че тази нормална стойност съответства на стойността на нивото, на което съответният продукт напуска производствената верига на жалбоподателя, поради което приложената от Съвета корекция на експортната цена била в съответствие с изискването за обективно сравнение.

17. Ще защитя тезата, че след като не се оспорва законосъобразността на изчисляването на нормалната стойност и е безспорно, че тази нормална стойност е определена така, че да съответства на стойността на продукта на нивото, на което той напуска производствената верига на жалбоподателя, същият не може да упреква Съвета, че е приложил спрямо експортната цена корекция, която има за цел да я определи към същия момент, т.е. моментът, преди да се включат свързаните дружества, осигуряващи продажбата на споменатия продукт.

18. По тази причина предлагам на Съда да приеме, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната корекция е в съответствие с основния регламент.

A — *Основният регламент*

19. В член 2, параграфи 1—7 от основния регламент се определя нормалната стойност на продукт, за който се счита, че е предмет на дъмпинг. Съгласно тази разпоредба:

„1. Нормалната стойност [обикновено] се определя на основата на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия.

[…]

3. Когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация не може да се направи точно сравнение, нормалната стойност на сходен продукт се определя на основата на разходите за производство в страната на произхода, при отчитане на обосновани по размер разходи за реализация, общи и административни разходи и реализиране на печалба или на основата на експортни цени, при обичайни търговски условия, при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни. […]

[…]

7. а) В случай на внос от страни без пазарна икономика нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за подобни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

[…]

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от Китайската народна република, Виетнам и Казахстан и всяка страна с непазарна икономика, която е член на [Световната търговска организация (СТО)] към датата на [започване на] разследване[то], нормална стойност ще се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е [д]оказано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, [по отношение на] които [се води] разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на въпросните подобни стоки. Когато случаят не е такъв, ще се прилагат правилата, описани в буква а).

[…]“

20. Член 2, параграф 8 от основния регламент предвижда:

„Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на стока, предназначена за износ от страната на износа за Общността“.

21. Член 2, параграф 10 от основния регламент гласи:

„Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност.

Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговията по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на [цените]. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се правят съответни намаления — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, рабати, количества и ниво на търговията. Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

[…]

и) *Комисионни възнаграждения*

Корекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби. Терминът „комисионни [възнаграждения]“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на подобен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионно възнаграждение.

[…]“

Б — *Фактите и окончателният регламент*

22. Фактите и съдържанието на окончателния регламент са представени по следния начин в точки 8—24 от обжалваното съдебно решение.

23. Жалбоподателят е дружество по китайското право със седалище в Dongguan (Китай). То произвежда механизми с дъгов лост [5], използвани за закачане на листове в класьори или папки.

24. Жалбоподателят продава цялата си продукция на World Wide Stationery Ltd [6] с посредничеството на Leco Stationery Manufacturing Co. Ltd [7], негов основен акционер, като и WWS, и LECO са установени в Хонконг (Китай). След това WWS препродава продукцията на жалбоподателя на клиенти на китайския пазар, а също и извън Китай, като я изнася за Общността и трети държави извън нея.

25. На 11 март 2005 г. Комисията е сезирана с жалба от трима производители от Общността, които заедно представляват над 50 % от общото производство на МДЛ в Общността. Жалбата се поддържа от IML Industria Meccanica Lombarda Srl.

5 — Наричани по-нататък „МДЛ“.
6 — Наричано по-нататък „WWS“.
7 — Наричано по-нататък „LECO“.

26. На 28 април 2005 г. в съответствие с член 5 от основния регламент в *Официален вестник на Европейския съюз*[8] е публикувано известие за започване на процедура по разследване на дъмпинг във връзка с вноса на МДЛ от Китай.

27. В хода на тази процедура по разследване, в приложение на член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, жалбоподателят прави искане за получаването на статут на дружество, действащо в условията на пазарна икономика, и при условията на евентуалност, искане за индивидуално третиране в приложение на член 9, параграф 5 от същия регламент. Комисията отхвърля първото му искане, но приема второто.

28. По време на разследването Комисията не прави проверки на място в Dongguan, нито в Хонконг.

29. На 26 януари 2006 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 134/2006 за въвеждане на временно антидъмпингово мито върху вноса на машинки за събиране на подвижни листа от Китайската народна република[9]. Регламентът установява временно антидъмпингово мито в размер на 33,3 % за вноса на МДЛ, произведени от жалбоподателя, считано от 28 януари 2006 г., и в размер на 48,1 % за целия останал внос на МДЛ с произход от Китай.

30. По отношение на производителите износители, които нямат статут на дружество, осъществяващо дейност в условията на пазарна икономика, подобно на жалбоподателя, в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент нормалната стойност се установява на основата на информация, получена от производител в страна аналог. В това отношение Комисията приема временно, че Иран е най-подходящият избор.

31. Експортната цена на МДЛ при продажбите за износ в Общността от износители, получили индивидуално третиране и осъществявани чрез установени извън Общността свързани дружества, се установява на основата на цените за препродажба на независими клиенти в Общността в съответствие с член 2, параграф 8 от основния регламент. По-специално експортната цена на МДЛ на жалбоподателя е определена въз основа на цените, прилагани от WWS по отношение на първия независим клиент в Общността с приспадане на 12,6 %, които отговарят на някои разходи, направени между завода и границата на Общността, а именно транспорт, застраховане, обработване и пр.

8 — ОВ C 103, стр. 18.

9 — ОВ L 23, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 177, наричан по-нататък „временният регламент“.

32. След това в точка 17 от обжалваното решение Общият съд посочва:

„Съгласно временния регламент сравнението на нормалната стойност с експортната цена е извършено на ниво франко завод и на едно и също ниво на търговията. За целите на обективното сравнение между нормалната стойност и експортната цена в съответствие с член 2, параграф 10 от основния регламент са отчетени разликите, за които се твърди и е доказано, че се отразяват на цените и тяхната съпоставимост. По отношение на жалбоподателя е направена корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, тъй като експортните продажби са извършени с посредничеството на свързано дружество, установено в страна, различна от разглежданата, или извън Общността. Корекцията се изразява в приспадане от експортната цена на МДЛ на 18,6 % като разходи за реализация, общи и административни разходи на WWS, на 1,8 % като разходи на LECO и на 5 % като разумен марж на печалбата за тези две дружества."

33. На 24 юли 2006 г. Съветът приема окончателния регламент, в който приложимият по отношение на жалбоподателя окончателен дъмпингов марж се определя на 27,1 %, а за всички останали производители — на 47,4 %.

34. Що се отнася до изчисляването на нормалната стойност на МДЛ, в окончателния регламент Съветът установява, че след по-нататъшния анализ на цялата информация, получена от производителя в Иран, следва да се заключи, че информацията е непълна и/или противоречива, и поради това не може да се използва за изчисляване на нормалната стойност на МДЛ на крайното ниво. Затова е използвана друга приемлива база за изчисляване на нормалната стойност в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. В това отношение в окончателния регламент е посочено, че поради липсата на информация от други трети страни, където се произвеждат МДЛ, е счетено, че данните от жалбата и от промишлеността на Общността представляват най-приемливата база за установяване на нормална стойност на крайното ниво. Освен това от окончателния регламент е видно, че са извършени корекции, за да се отразят проверените конкретни данни, получени по време на разследването, по-конкретно данните за цените на суровините и навлото.

35. Експортната цена е определена в съответствие с метода, изложен във временния регламент.

36. В точка 24 от обжалваното решение Общият съд продължава така:

„Съгласно окончателния регламент сравнението на нормалната стойност с експортната цена е извършено на ниво франко завод и на същия етап от търговския

процес. За целите на обективното сравнение между нормалната стойност и експортната цена, що се отнася до жалбоподателя, противно на първото му твърдение, изложено в писмото от 3 март 2006 г., корекцията на експортната цена на WWS е запазена в съответствие с член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент. Общностните институции потвърждават становището си, че отношенията между жалбоподателя, от една страна, и LECO и WWS, от друга, са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона. Въпреки това разглеждането на второто твърдение на жалбоподателя в писмото от 3 март 2006 г. относно двойното отчитане на някои разходи за реализация на LECO и WWS потвърждава, че при изчисляването на тези разходи е допусната техническа грешка. Тя води до намаляване на приспадането на разходите за реализация, общите и административните разходи от 18,6 % на 3,2 %. В крайна сметка като корекция общностните институции приспадат 3,2 % от експортната цена, по-специално като разходи за пряка реализация, общи и административни разходи на WWS, 1,8 % като разходи на LECO и 5 % като марж на печалба за двете дружества".

B — *Релевантните мотиви на обжалваното съдебно решение*

37. С жалба, заведена в секретариата на Общия съд на 19 октомври 2006 г., жалбоподателят сезира тази юрисдикция с искане за отмяна на окончателния регламент, доколкото същият се прилага спрямо жалбоподателя, както и за осъждане на Съвета да заплати съдебните разноски.

38. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания. В рамките на първата част от първото правно основание той твърди, че окончателният регламент е опорочен поради нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент, тъй като институциите сравнили нормалната стойност и експортната цена на МДЛ на различни нива на търговията.

39. Приведените от жалбоподателя доводи и свързаните с тях съображения на Общия съд се съдържат в точки 34—53 от обжалваното съдебно решение, чийто текст е следният:

„По първата част, изведена от нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент

— Доводи на страните

34 По същество жалбоподателят поддържа, че като са коригирали експортната

цена на МДЛ, които той произвежда, с разходите за пряка реализация, общите и административни разходи, както и с печалбата на LECO и WWS, институциите са сравнили нормалната стойност и експортната цена на различни нива на търговията, като по този начин са нарушили член 2, параграф 10 от основния регламент.

35 Най-напред жалбоподателят отбелязва, че съгласно окончателния регламент нормалната стойност на МДЛ се определя въз основа на данните, съдържащи се в жалбата и получени от предприятията в Общността. Във връзка с това той твърди, че тази преценка е трябвало да бъде направена въз основа на изложените в основния регламент принципи, и по-специално в член 2, параграфи 1 и 3 от него. По силата на тези разпоредби нормалната стойност на продуктите трябвало да отговаря на цените на стоките, продавани на националния пазар, което в крайна сметка би представлявало сума, надвишаваща разходите за производство, увеличени с разходите за реализация, общите и административни разходи.

36 В подкрепа на това становище жалбоподателят се позовава на Решение на Съда от 5 октомври 1988 г. по дело Brother Industries/Съвет (250/85, Recueil, стр. 5683, точки 15—18), в което Съдът стига до извода, че конструирането на нормалната стойност има за цел да определи продажната цена на продукт, която би се приложила при продажбата му в страната по произход или на износ. В това отношение жалбоподателят отбелязва, че продажната цена на китайския пазар на произвежданите от него МДЛ представлява началната цена на WWS, тъй като — както отбелязва той в различните раздели на изпратения му от Комисията въпросник при започване на процедурата по разследване — WWS продава цялата му продукция, независимо дали е предназначена за Китай или за износ.

37 Според жалбоподателя от това следва, че извършената от институциите корекция на експортната цена на WWS, на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, а именно приспадане на марж в размер на 5% като разходи за реализация, общи и административни разходи и на 5% като печалба на LECO и WWS, довежда цените до равнището, на което биха се намирали в края на производствения процес в Китай, т.е. преди начисляването на разходите за реализация.

38 Накрая жалбоподателят поддържа, че при определянето на нормалната стойност институциите е трябвало да начислят разходите за реализация, административните и други разходи, направени от WWS, не само върху износната му дейност, но и върху продажбите в Китай. Жалбоподателят добавя, че той няма разходи за реализация в Китай, тъй като там се задоволява само да произвежда по заявка на WWS.

39 Съветът, Комисията и останалите встъпили страни оспорват доводите на жалбоподателя.

— Съображения на Общия съд

40 В самото начало следва да се напомни, че в сферата на мерките за търговска защита институциите разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (Решение на Съда от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, C-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 40 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело Huvis/Съвет, T-221/05, непубликувано в Сборника, точка 38).

41 Освен това според постоянната съдебна практика в областта на мерките за търговска защита упражняваният от общностния съд контрол върху преценките на институциите се свежда до проверка дали са спазени процесуалните норми, дали са точно установени фактите, взети предвид при извършване на оспорвания избор, дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (вж. Решение на Общия съд от 28 октомври 2004 г. по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, T-35/01, Recueil, стр. II-3663, точки 48 и 49, и цитираната съдебна практика, както и Решение на Общия съд от 4 октомври 2006 г. по дело Moser Baer India/Съвет, T-300/03, Recueil, стр. II-3911, точка 28 и цитираната съдебна практика). Този ограничен съдебен контрол се простира по-специално до избора между различните методи на изчисляване на дъмпинговия марж, както и до преценката на нормалната стойност на един продукт (вж. Решение по дело Ikea Wholesale, точка 40 по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика).

42 Освен това според съдебната практика както от текста, така и от структурата на член 2, параграф 10 от основния регламент следва, че корекция на експортната цена или на нормалната стойност може да се извърши само за да се отчетат разликите по отношение на фактори, които се отразяват на цените и следователно на тяхната сравнимост (Решение на Общия съд от 21 ноември 2002 г. по дело Kundan и Tata/Съвет, T-88/98, Recueil, стр. II-4897, точка 94). Иначе казано, това означава, че корекцията има за цел да се възстанови симетрията между нормалната стойност и експортната цена на продукта, поради което, ако корекцията е надлежно извършена, тя възстановява симетрията между нормалната стойност и експортната цена. Обратно, ако корекцията не е надлежно извършена, тя създава асиметрия между нормалната стойност и експортната цена (Решение на Общия съд от 10 март 2009 г. по дело Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет, T-249/06, [Сборник, стр. II-383], точки 194 и 195).

43 Именно в тези рамки Общият съд трябва да разгледа въпроса дали избраното от институциите ниво на сравнение е спазено при изчисляване

на нормалната стойност и на експортната цена, след което да провери дали направената корекция е довела до възстановяване на симетрията при сравняването на тези два фактора или, напротив, е приключила със сравнение на различните нива на търговията.

44 В случая от съображение 22 от окончателния регламент се установява, че сравнението между нормалната стойност и експортната цена на МДЛ от Китай е извършено от институциите на едно и също ниво на търговия, а именно франко завод. Що се отнася по-специално до произведените от жалбоподателя МДЛ, в писмото от 3 юли 2006 г. се уточнява, че както нормалната стойност, така и експортната цена на тези продукти са установени преди в процеса на реализация да се включи евентуален търговец — посредник, т.е. преди намесата на LECO и на WWS в продажбата на произведените от жалбоподателя МДЛ.

45 По-нататък, що се отнася от една страна до експортната цена, следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че тя е изчислена в съответствие с член 2, параграф 8 от основния регламент. Както институциите той всъщност приема, че експортната цена на неговите МДЛ отговаря на цените, прилагани от WWS за независими клиенти на пазара на Общността, както се установява в съображение 21 от окончателния регламент и, чрез препращането, което се прави в тази разпоредба, към съображения 41 и 42 от временния регламент.

46 Що се отнася от друга страна до нормалната стойност, жалбоподателят обаче счита, че тя е трябвало да се определи в съответствие с член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент и при това положение да отговаря на цената на неговите МДЛ, прилагана от WWS на китайския национален пазар.

47 В това отношение следва да се напомни, че от текста на член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент следва, че определянето на нормалната стойност на продуктите с произход от Китай в приложение на установените в член 2, параграфи 1—6 от същия регламент правила, се ограничава до конкретни отделни случаи, при които съответните производители, всеки за себе си, представят надлежно мотивирани искания в съответствие с критериите и процедурите, посочени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, за да докажат, че за тях преобладават условия на пазарна икономика (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 23 октомври 2003 г. по дело Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures и Zhejiang Yankon/Съвет, T-255/01, Recueil, стр. II-4741, точка 40).

48 В случая обаче следва да се отбележи, че съгласно съображение 14 от окончателния регламент направеното от жалбоподателя въз основа на член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент искане е отхвърлено. При това положение не може да се приеме,

че нормалната стойност на МДЛ на жалбоподателя съответства на цената на тези продукти на националния пазар на жалбоподателя, а именно на цените, прилагани от WWS на китайския пазар, доколкото е установено, че за тези продукти не важат обичайните търговски условия.

49 Впрочем следва да се отбележи, че позоваването от страна на жалбоподателя на точки 15—18 от Решение по дело Brother Industries/Съвет, точка 36 по-горе, в случая не е уместно. Всъщност независимо че в това решение Съдът приема, че институциите правилно са изчислили нормалната стойност на вноса с произход от Япония въз основа на цените за препродажба, прилагани от дистрибутора на националния пазар, тази преценка се основава на обстоятелството, че Япония е страна с пазарна икономика.

50 По-нататък следва да се отбележи, че съгласно съображение 17 от окончателния регламент нормалната стойност на произвежданите от жалбоподателя МДЛ, се изчислява на разумна основа в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Според съдебната практика целта на тази разпоредба е именно да се избегне вземането под внимание на цените и разходите, прилагани в страните, които нямат пазарна икономика, доколкото там тези параметри не са нормален резултат на действащите на пазара сили (вж. по аналогия Решение на Съда от 11 юли 1990 г. по дело Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет, C-305/86 и C-160/87, Recueil, стр. I-2945, точка 26 и Решение на Съда от 22 октомври 1991 г. по дело Nölle, C-16/90, Recueil, стр. I-5163, точка 10).

Що се отнася по-специално до МДЛ на жалбоподателя, от писмото от 3 юли 2006 г. се установява, че нормалната стойност е изчислена въз основа на разходите за производство, общите и административни разходи на сходните производители в Общността, както и въз основа на преценка на разумната печалба. При изчислението обаче не са включени никакви разходи за пряка реализация, тъй като — както жалбоподателят признава неколкократно, по-специално в отговорите на въпросника, изпратен от Комисията по време на разследването, както и в писмото от 5 юни 2006 г. — продажбата на продуктите на жалбоподателя е възложена на LECO и WWS.

51 Следователно от начина, по който е изчислена нормалната стойност на МДЛ на жалбоподателя, и по-специално от това, че при изчисляването не се включват разходите за реализация, следва, че при сравнението на нормалната стойност и експортната цена на МДЛ на жалбоподателя би се стигнало до нарушаване на равновесието, ако институциите не бяха извършили корекция на основание член 2, параграф 10 от основния регламент, приспадайки от експортната цена разходите за реализация, произтичащи от продажбата на общностния пазар на произвежданите от жалбоподателя МДЛ.

52 Поради това следва да се приеме, че институциите не са допуснали явна грешка в преценката, правейки корекция на основание член 2, параграф 10 от основния регламент на експортната цена на произвежданите от жалбоподателя МДЛ.

53 С оглед на посоченото по-горе първата част от правното основание на жалбоподателя трябва да се отхвърли“.

43. Съветът иска да се отхвърли жалбата срещу съдебното решение, а при условията на евентуалност и жалбата до Общия съд. Той иска също жалбоподателят да бъде осъден да понесе съдебните разноски.

40. В обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля подадената от жалбоподателя жалба и го осъжда да понесе направените от него и Съвета съдебни разноски, както и съдебните разноски на дружествата IML Industria Meccanica Lombarda Srl, Interkov spol. s r.o., MI.ME. CA. и NIKO — kovinarsko podjetje, d.d., Železniki, встъпили страни.

Б — *Доводи на страните*

1. Жалбоподателят

II — Жалбата до Съда

44. В подкрепа на жалбата си срещу съдебното решение жалбоподателят привежда само едно правно основание, изведено от нарушението на член 2, параграф 10 от основния регламент, както и от несъобразяване с понятието „нормална стойност“, както е определено в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

А — *Исканията*

41. В настоящото производство жалбоподателят иска отмяната на обжалваното съдебно решение, доколкото с него се отхвърля първата част от първото му правно основание и той е осъден да понесе съдебните разноски на Съвета и на встъпилите страни.

45. Жалбоподателят изтъква, че придаденото от Общия съд в обжалваното съдебно решение правно значение на понятието „нормална стойност“, както е определено в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, не е правилно.

42. Той иска и отмяна на окончателния регламент, доколкото същият въвежда мито върху произвежданите от него МДЛ в размер над изчисления без оспорваната корекция на експортната цена.

46. Той твърди, че в това решение неколкократно се приема, че направените от LECO и WWS в Хонконг разходи за реализация, общи и административни разходи, са разходи за експортни продажби и

продажби в Китай, както и обстоятелството, че той няма разходи за реализация в Китай, не се оспорва.

47. Жалбоподателят подчертава, че в точка 50 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че нормалната стойност е изчислена въз основа на разходите за производство, общите и административни разходи на сходните производители от Общността, както и на оценка на разумната печалба.

48. Той посочва, че в същата точка от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва още, че „в това изчисление не е могло да се включат никакви разходи за пряка реализация, тъй като — както жалбоподателят признава неколкократно, поспециално в отговорите на въпросника, изпратен от Комисията по време на разследването, както и в писмото от 5 юни 2006 г. — продажбата на продуктите на жалбоподателя е възложена на LECO и WWS“.

49. Той твърди, че с това изявление Общият съд допуска грешка в преценката поради две причини.

50. От една страна, обстоятелството, че LECO и WWS са натоварени с продажбата на продуктите на жалбоподателя, нямало никаква връзка с определянето на нормалната стойност, тъй като тя била аналогична нормална стойност и поради това не се основавала на направените от жалбоподателя разходи.

51. От друга страна, твърдението, че LECO и WWS са натоварени с продажбата на продуктите на жалбоподателя, имало значение при определяне на нивото в дистрибуторската верига на жалбоподателя, за което нормалната стойност, определена въз основа на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, представлява истинска аналогична нормална стойност.

52. Анализирайки този въпрос в точки 46—48 от обжалваното съдебно решение Общият съд не разбрал добре изложените от жалбоподателя в първоинстанционното производство доводи.

53. В този смисъл, обратно на твърденията на Общия съд в точка 46 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят винаги признавал, че нормалната стойност трябва да се определя в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. За да се определи нивото в дистрибуторската верига на жалбоподателя, на което отговаря аналогичната нормална стойност, обаче било от значение да се разгледа член 2, параграфи 1 и 3 от основния регламент.

54. Освен това, обратно на посоченото в точка 49 от обжалваното съдебно решение, позоваването на Решение по дело Brother Industries/Съвет, посочено по-горе, било уместно, тъй като то показвало, че нормалната стойност, определена в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, трябвало да бъде аналогична на нормална стойност, определена в условията на пазарна икономика, т.е. че трябва да отговаря на стойността, на която се доставя продуктът на първото несвързано лице. В този смисъл тя трябвало да включва

всички разходи за реализация, общите и административни разходи на всички свързани дружества, участващи в дистрибуцията на продукта.

55. От това следвало, че ако производителят в държавата без пазарна икономика има свързани дружества, които продават продукта на вътрешния пазар, аналогичната нормална стойност, определена в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, трябвало да бъде аналогична на нормалната стойност на икономическото образувание на производителя, т.е. на нормалната стойност, на която продуктът се доставя за първи път на несвързано лице на вътрешния пазар. В случая на жалбоподателя това ниво отговаряло на нивото „от WWS".

56. В точка 44 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд правел констатация, противоречаща на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, тъй като презумирал, че аналогичната нормална стойност отговаря на нивото, на което стоките напускат производствената верига в Китай.

57. Въз основа на това жалбоподателят прави извода, че Общият съд не се е съобразил и с член 2, параграф 10 от основния регламент, като е посочил в края на точка 51 и в точка 52 от обжалваното съдебно решение, че институциите не са допуснали явна грешка в преценката, правейки на основание на тази разпоредба корекция на експортната цена на МДЛ, приспадайки от нея разходите за реализация, общите и административни разходи, направени от LECO и WWS при осъществяване на експортните продажби.

2. Съветът

58. Съветът напомня, че нормалната стойност е изчислена франко завод, като са отчетени разходите за производство, разходите за реализация, общите и административни разходи, направени до момента, в който продуктите са напуснали завода, както и разумна печалба.

59. Той посочва, че що се отнася до разходите за реализация, общите и административни разходи, въз основа на проверените данни от предприятията в Общността се оказва, че те общо възлизат на около 16 %, от които 5 % представляват разходи за реализация.

60. Той обяснява, че доколкото жалбоподателят няма такива разходи, в конструираната нормална стойност институциите включват само сума в размер на около 11 %, основно като общи и административни разходи.

61. Съветът твърди, че нормалната конструирана стойност е изчислена надлежно франко завод за дружество, което няма никакви разходи за пряка реализация за продажбите си на вътрешния пазар.

62. По-нататък той посочва, че институциите определят експортната цена въз основа на цените, фактурирани от WWS на първия независим клиент. Той уточнява, че в съответствие с член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент институциите все пак са коригирали експортната цена, прилагана от жалбоподателя, тъй като той не продава пряко продуктите си на независими клиенти, а извършва всички свои експортни продажби с посредничеството на своите две свързани дружества за продажби, LECO и WWS, установени в Хонконг. Институциите стигат до извода, че отношенията между жалбоподателя, от една страна, и неговите свързани дружества, LECO и WWS, от друга страна, са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

63. Съветът сочи, че в производството пред Общия съд жалбоподателят оспорва корекцията на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, но не отрича обстоятелството, че отношенията му с LECO и WWS са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона. Жалбоподателят само твърдял, че корекцията е необоснована, тъй като LECO и WWS извършват едновременно експортните му продажби и продажбите му на вътрешния китайски пазар.

64. Съветът напомня, че в производството пред Общия съд е обяснил, че доводът на жалбоподателя е погрешен по две причини. Първо, институциите определят нормалната стойност не въз основа на продажните цени, прилагани от жалбоподателя в Китай, а в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Второ, нормалната конструирана стойност, установена за жалбоподателя в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, не включва никакви разходи за пряка реализация. Поради това имало разминаване между нормалната стойност, от една страна, и експортната цена, изчислена въз основа на цените, фактурирани от WWS на първия независим клиент, от друга страна. Нормалната стойност включвала само установените разходи на жалбоподателя на ниво франко завод, но не включвала никакви разходи за пряка реализация. Експортната цена включвала също маржа на печалба на LECO и WWS, които осъществявали функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона. Съветът изтъква, че за да се компенсира това разминаване, спорната корекция е извършена в съответствие с член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент.

65. Съветът посочва, че в обжалваното съдебно решение Общият съд възприема неговите доводи. Той изтъква, че правното твърдение на жалбоподателя, че Общият съд не е определил правилно правното

значение на понятието „нормална стойност“, както е определено в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, е неоснователно.

66. Твърдението на жалбоподателя, че по настоящото дело нормалната стойност отговаряла на нивото „от WWS“, изобщо не отчитало безспорния факт, че установената в настоящия случай конструирана нормална стойност не включвала никакви разходи за реализация. Освен това то представлявало недопустимо оспорване на възприетата от Общия съд фактическа обстановка.

67. Съветът добавя, че с първото правно основание, повдигнато от жалбоподателя в производството пред Общия съд, не се оспорва начинът, по който институциите са изчислили конструираната нормална стойност в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. По-специално жалбоподателят не твърдял, че институциите са нарушили тази разпоредба, както и член 2, параграф 7, параграфи 1—3 от основния регламент, като не включили разходите за реализация в конструираната нормална стойност.

68. Накрая твърдението, свързано с нарушение на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, също трябвало да се отхвърли, тъй като се основавало изключително на изявлението, че нормалната стойност отговаряла на нивото „от WWS“, като това изявление било явно погрешно.

B — *Моето становище*

69. Подобно на Съвета, аз съм на мнение, че настоящата жалба трябва да се отхвърли поради съображения, свързани, от една страна, с нейния предмет, а от друга, със задължението на институциите по член 2, параграф 10 от основния регламент да извършват необходимите корекции, за да направят обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност.

70. Във връзка с първия аспект, а именно предметът на настоящата жалба, според мен трябва да се вземе предвид обстоятелството, че същият е ясно очертан.

71. Всъщност с единственото си правно основание жалбоподателят твърди по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че нормалната стойност е определена на нивото, на което продуктите напускат производствената верига на жалбоподателя, поради което е обосновано коригирането на експортната цена, за да се направи обективно сравнение между нея и нормалната стойност, т.е. сравнение на едно и също ниво на търговията.

72. Ограничавайки се по този начин до това правно основание, жалбоподателят най-напред не се опитва да докаже, че фактическата констатация в точка 44 от обжалваното съдебно решение, според която по настоящото дело нормалната стойност е установена преди участието на

евентуален търговец — посредник, в процеса на реализация, т.е. преди участието на LECO и WWS, е погрешна. Следва да се отбележи, че никъде в жалбата си той не поддържа, че тази констатация на Общия съд представлява изопачаване на фактите.

73. По-нататък според мен той също не оспорва правната преценка на Общия съд, според която конструираната нормална стойност на МДЛ в окончателния регламент е определена в съответствие с разпоредбите на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

74. В писмената си защита пред Общия съд Съветът прави следните уточнения относно начина на изчисляване на тази нормална стойност. В точки 9 и 10 от тази защита той посочва:

„9. […] Конструираната нормална стойност е изчислена на ниво франко завод и включва разходите за производство, разходите за реализация, общите и административни разходи, направени до момента, в който продуктите напускат завода, както и разумен размер на маржа на печалба. Институциите установяват сумите по следния начин:

— Производствени разходи: институциите установяват цената на суровините (основно стоманени плоскости, стоманени макари, галванопластика и електроенергия), които представляват около две трети от общите производствени разходи, въз основа на цените в Китай, а останалите елементи въз основа на данните, съдържащи се в жалбата, въз основа на която е започнала процедурата по разследване и на наличната информация от производители в други потенциални страни аналози.

— Разходи за реализация, общи и административни разходи: институциите установяват тези разходи въз основа на проверените данни от предприятията в Общността, които сочат разходи за реализация, общи и административни разходи общо в размер на около 16 %. Институциите обаче приспадат от този общ размер 5 % като разходи за реализация, тъй като разследването показва, че жалбоподателят няма никакви разходи от този вид. Разходите за реализация, общите и административни разходи следователно възлизат общо на около 11 %, като до голяма степен отговарят на общите и административни разходи.

— Печалба: накрая институциите добавят разумна печалба от 5 %.

10. Следователно институциите всъщност изчисляват конструирана нормална стойност на ниво франко завод за дружество, което няма никакви разходи за пряка реализация на вътрешния пазар“.

75. С настоящата жалба, както я разбирам и както също я тълкува Съветът, жалбоподателят не оспорва възприетото в точка 50 от обжалваното съдебно решение, че тъй като нормалната стойност не включва никакви разходи за пряка реализация, тя е била определена в съответствие с разпоредбите на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

76. С други думи, в рамките на настоящото производство по обжалване жалбоподателят не оспорва размера на тази нормална стойност, и по-специално обстоятелството, че тя е намалена с 5 % за сметка на разходите за пряка реализация.

77. Според мен този извод се потвърждава от обстоятелството, че едно от изложените в настоящата жалба искания, формулирано изрично от жалбоподателя, е ако Съдът приеме, че правното му основание следва да се уважи и отмени обжалваното съдебно решение, да отмени окончателния регламент само „в частта, в която въвежда върху произведените от жалбоподателя МДЛ антидъмпингово мито, което надвишава по размер митото, което би било изискуемо без направената оспорвана корекция на експортната цена“.

78. В рамките на настоящото производство жалбоподателят следователно иска само отмяна на намалението на експортната цена, произтичащо от спорната корекция, а не ново определяне на дъмпинговия марж въз основа на преоценка на нормалната стойност и на експортната цена.

79. Накратко единственото правно основание на жалбоподателя, озаглавено „неправилно определяне на правното значение, на понятието „нормална стойност“, определено в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент“, няма за цел да оспорва намаляването на нормалната стойност, определена въз основа на цената, която трябва да се плати за разглеждания продукт на общностния пазар, с разходите за пряка реализация.

80. Според мен това правно основание трябва да се разбира в смисъл, че Общият съд, независимо от приспадането на тези разходи от Съвета, е трябвало да приеме, че нормалната стойност по силата на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент и Решение по дело Brother Industries/Съвет, посочено по-горе, по необходимост отговаря на цената, на която МДЛ е щяло да бъдат пуснати в продажба на китайския пазар, ако продажбата им се осъществяваше в условията на пазарна икономика, както и че по необходимост тази цена

включва разходите за реализация на дружествата, които осъществяват продажбата на продукта, каквито са LECO и WWS, след като тези предприятия представляват едно и също икономическо образувание с производственото предприятие.

81. Според мен това правно основание не може да се възприеме.

82. Действително в посоченото по-горе Решение по дело Brother Industries/Съвет Съдът приема, че разпределянето на дейностите по производство и реализация в рамките на едно обединение, съставено от обособени в правно отношение, но тясно свързани помежду си дружества, по никакъв начин не се отразява на факта, че те представляват единно икономическо образувание, така че нормалната стойност на продукта трябва да се определя въз основа не на продажната цена на дружеството производител за дружеството дистрибутор, а на продажната цена на последното за независим икономически оператор.

83. Следователно би могъл да се постави въпросът дали с оглед на разпоредбите на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент и на това решение Съветът е имал право да намали конструираната нормална стойност на МДЛ с частта, съответстваща на разходите за пряка реализация, поради това че жалбоподателят не поема сам разходите за реализация на своите продукти на своя вътрешен пазар.

84. Както обаче посочих, този въпрос не се повдига в рамките на настоящото производство по обжалване. Както изтъкнах, жалбоподателят не оспорва факта, че нормалната стойност на МДЛ се изчислява в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

85. Важно е да се повтори, че доводът на жалбоподателя се изразява единствено в твърдението, че в приложение на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент и на Решение по дело Brother Industries/Съвет, посочено по-горе, Общият съд е трябвало да приеме, че нормалната стойност отговаря на нивото, на което продуктите се продават от WWS.

86. Тези доводи не могат да се приемат, тъй като според мен са непълни и дори противоречиви. Жалбоподателят не може да твърди, че Общият съд е нарушил член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, без да оспори преценката му, че доколкото нормалната стойност не включва разходите за пряка реализация, тя е била определена в съответствие с тази разпоредба.

87. Противно на това, което внушават доводите на жалбоподателя, Общият съд не може да пренебрегне факта, че нормалната стойност на МДЛ е била изчислена от Съвета на нивото, на което тези продукти напускат производствената верига на жалбоподателя. След като по-нататък той

приема, че тази оценка е в съответствие с член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, той трябва да направи всички следващи от това изводи при проверката дали е спазено изискването по член 2, параграф 10 от основния регламент за извършване на обективно сравнение.

88. Така стигам до втория аспект от моите доводи, свързан с обхвата на член 2, параграф 10 от основния регламент.

89. Всъщност тази разпоредба задължава институциите да извършат обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Тя предвижда изрично, че за да отговаря на това изискване, сравнението трябва да се направи на едно и също ниво на търговията.

90. След като нормалната стойност се определя на нивото, на което МДЛ напускат производствената верига на жалбоподателя, Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че тъй като корекцията на експортната цена се изразява в приспадане на разходите и печалбата на дружествата, осъществяващи продажбата на тези продукти, тя е в съответствие с член 2, параграф 10 от основния регламент [10]. Всъщност, за да се сравнят нормалната стойност и експортната цена на едно и също ниво на търговията, а именно на нивото, на което МДЛ напускат веригата за производство на жалбоподателя, действително се налага експортната цена да се коригира, за да се премахне частта от цената, отговаряща на участието на свързаните дружества, които осъществяват продажбите на пазара на Общността.

91. Ето защо предлагам на Съда да отхвърли настоящата жалба като неоснователна.

92. Ако Съдът е на същото мнение, жалбоподателят, който по този начин ще загуби делото пред настоящата инстанция, ще трябва на основание член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда да понесе собствените си съдебни разноски, както и тези на Съвета.

93. Що се отнася до Комисията, в съответствие с разпоредбите на член 69, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник, тя ще следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

10 — Вж. в този смисъл Решение от 10 март 1992 г. по дело Sharp Corporation/Съвет (C-179/87, Recueil, стр. I-1635, точки 16—19).

III — Заключение

94. С оглед на изложените по-горе съображенvия предлагам Съдът да се произнесе по следния начин:

— да отхвърли като неоснователна жалбата, подадена от Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd срещу Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 23 септември 2009 г. по дело Dongguan Nanzha Leco Stationery/Съвет (T-296/06).

— да осъди Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.

— да постанови Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски.